

ніето за общественны-тѣ интересы; и кога са грымъ за общественны-тѣ интересы, не оставаме лишены и отъ собствены-тѣ си.

Отечество то е обща майка, на коя-то интересы-тѣ сж общы на сичкы-тѣ патріоты со-отечественници; и отъ общо то благополучіе или злополучіе на отечество то участвува сѣкій соотечественникъ своята чясть. Слѣдователно трѣба синца да содѣйствуваме за благополучіе то на отечество-то, за да бжде участникъ сѣкій на своя та чясть отъ общо-то благополучіе.

За туй, кога то са стрѣмятъ непріатели върху отечество-то, за да му отнематъ благополучіе-то, тогазъ, като знае сѣкій, че са отнема и негова та чясть, удлѣженъ е да го защищава съсъ сичкы тѣ си силы, и кога то го нужда та изискува и самыя му животъ да му са не посвиди. Туй е вече увѣренна истинна, че никой челѣкъ, никога и по никой начинъ не може да отбѣгне отъ смърть-та, но сѣкій-единъ, рано или късно ще умре. Туй като е тѣй, защо да му е милъ и свиденъ толкози живота' му, и поради туй животомилѣніе да са пороби и той и жена му и дѣца-та му, и сичкы тѣ му роднины и съотечественници?

Смърть та за отечество то е най сладка та смърть; защо то сѣкій, като умира за отечество то, благодари са че оставя отечество-то си славно и благополучно, че оставя съотечественници-тѣ си, роднины-тѣ си, дѣца-та си и жена си, свободны. Туй като е тѣй, не трѣба никога да са боимъ отъ смърть-та за отечество-то.

Колко е пакъ сладость, колко е радость ако останемъ, живы подиръ прѣмѣждія та, и видимъ